

Dabas zinības | Eksperimenti

4.07. Vēstule sev (Kornels, vides spēle) NP

Dziļas tikšanās ar citiem cilvēkiem un ar dabu ir brīnumains brīdis, ko varam atcerēties uz visu mūžu. Bet šos mūsu nodomu dzīvi dzīvot daudz jēgpilnāk var viegli aizmirst. Vēstule sev notver cilvēku tābrīža iedvesmu vēstulē, kas tiek rakstīta pašam sev. Vienu mēnesi vēlāk, šī vēstule tiek nosūtīta viņiem kā atgādinājums par dzīves augstākajām prioritātēm.

Nepieciešams:

1

1. Rakstāmpapīrs.
2. pildspalva.
3. pasta aplokšnes un markas.

Darba gaita:

2

Šai nodarbībai ir divi ļoti vērtīgi aspekti:

- vēstuļu rakstīšana liek iespieties atmiņā pārdzīvotajam, ietekmē mūsu prātu, un
- tās saņemšana veicina nodomu dzīvot daudz ciešākā saistībā ar dabu.

Tālāk sekos teksts ir no vēstules, ko rakstījusi kāda pārgājiena dalībiece no pārgājiena, kuru mēs ar sievu vadījām Amerikas Dienvidrietumos un kura pēc tam ir pārsūtīta man.

Metodiskās norādes:

3

Atzinīgs spriedums, ideālists.

- Diena vai vakars, jebkur.
- 1 un vairāk cilvēku.
- 13 un vairāk gadi.

“Vēstule sev” ir pats jaukākais veids, lai pabeigtu vairāku dienu nodarbību programmu dabā. Šīs nodarbības ievaddaļā var teikt sekojošo:

“Šajās dienās mēs kopīgi esam bijuši ciešā saskarsmē ar dabu. Jums droši vien bija tādas izjūtas, par kurām jūs vēlētos teikt: “Kaut es nekad to neaizmirstu!”

Mēs atkal atgriezīsimies aktīvajā un pienākumiem piepildītajā dzīvē. Šis dabas pieredzes spilgtums izbālēs. Uzrakstīsim vēstuli paši sev, pasakot visu to, ko mēs labprāt gribētu atcerēties arī vēl pēc dažām nedēļām. Jūsu vēstules būs pilnīgi konfidencionālas. Mēs tās nosūtīsim jums pēc mēneša.”

Tālāk seko teksts ir no vēstules, ko rakstījusi kāda pārgājiena dalībniece no pārgājiena, kuru mēs ar sievu vadījām Amerikas Dienvidrietumos un kura pēc tam ir pārsūtīta man:

SVEIKA!

Šis desmit dienas pagāja brīnišķīgi, priecājoties par dabu un iepazīstoties ar to. Bija tik viegli un jauki būt kopā ar visiem šiem cilvēkiem!

Mans skaistākais un dziļākais pārdzīvojums bija pārgājiens pa Ūdenskritumu taku. Iedama pilnīgā vientulībā, neredzot nevienu grupas biedru, es skatījos augšup uz milzīgajām kanjona sienām un patiesi izjutu dievišķā klātbūtni. Kanjona sienu varenība, dižums un pārtaicība bija stiprāka par mani. Es jutu, kā milzīgās sienas mani virza uz ūdenskritumu.

Es vēlos sevī saglabāt atmiņas par šo ceļojumu, – lai tās dotu man rāmu garu, lai es justu dabu arī savas ikdienas gaitās un nezaudētu šo tuvības sajūtu. Paliec sveika! Diāna.

Adaptēts pēc J. B. Cornell. Sharing Nature: Nature Awareness Activities for All Ages. Nevada City, Crystal Clarity Publishers. 2015. Sagatavoja Jāzepe Logins
Pievienojusi: Elīza Kabakova (elizakabakova@inbox.lv)

iesniegt savu eksperimentu

Latvijas Ķīmijas un farmācijas
uzņēmēju asociācija

Dzirnavu iela 93-27, Rīga, LV-1011

(+371) 67298683
lakifa@lakifa.lv